

วันอาทิตย์ที่ 1 เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า

ข่าวดี มธ 24:37-44

³⁷“สมัยของโนอาห์เป็นเช่นไร เมื่อบุตรแห่งมนุษย์เสด็จมาก็จะเป็นเช่นนั้น ³⁸ในสมัยก่อนน้ำวนาศนั้น ผู้คนกิน ดื่ม แต่งงานกันจนถึงวันที่โนอาห์เข้าไปในเรือ ³⁹ไม่มีใครนึกกระแวงว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นจนกระทั่งน้ำวนาศมากกว่าตพวกเขาไปหมดสิ้น เมื่อบุตรแห่งมนุษย์เสด็จมาก็จะเป็นเช่นนั้นด้วย ⁴⁰เวลานั้น คนสองคนอยู่ในทุ่งนา คนหนึ่งจะถูกรับไป อีกคนหนึ่งจะถูกทิ้งไว้ ⁴¹หญิงสองคนที่กำลังโม่แป้งอยู่ คนหนึ่งจะถูกรับไป อีกคนหนึ่งจะถูกทิ้งไว้ ⁴²“จงตื่นเฝ้าระวังเถิด เพราะท่านไม่รู้ว่านายของท่านจะมาเมื่อไร ⁴³พึงรู้ไว้เถิด ถ้าเจ้าบ้านรู้ว่าขโมยจะมาในยามใด เขาคงจะตื่นเฝ้าไม่ปล่อยให้ขโมยจัดแงะบ้านของตนได้ ⁴⁴ท่านทั้งหลายก็เช่นเดียวกัน จงเตรียมพร้อมไว้ เพราะวาบุตรแห่งมนุษย์จะเสด็จมาในเวลาที่ท่านมิได้คาดหมาย

พระวรสารวันนี้กล่าวถึง **“การเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสตเจ้า”** ซึ่งจะมีลักษณะเหมือนในสมัยของโนอาห์ (มธ 24:37)

ในสมัยของโนอาห์ **“ความชั่วร้ายของมนุษย์มีมากบนแผ่นดิน และใจของเขาคิดแต่สิ่งชั่วร้ายอยู่ตลอดเวลา”** (ปฐม 6:5) ส่วน **“โนอาห์เป็นคนดี เป็นคนชอบธรรมในท่ามกลางคนร่วมสมัย เขาดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของพระเจ้า”** (ปฐม 6:9)

พระเจ้าจึงตรัสกับโนอาห์ว่า **“เราได้ตัดสินใจว่า มนุษย์ทุกคนมาถึงจุดจบแล้ว โลกมีแต่ความรุนแรงเพราะมนุษย์ ดังนั้น เราจะทำลายเขาพร้อมกับแผ่นดิน”** (ปฐม 6:13) พร้อมกันนั้นทรงบัญชาให้โนอาห์เตรียมการรับมือกับน้ำวนาศ

ขณะที่ดินฟ้าอากาศยังแจ่มใส ไม่มีเค้าว่าฝนจะตกหนัก โนอาห์เริ่มเตรียมพร้อมสำหรับอนาคตตามที่พระเจ้าทรงบัญชา ไม่ว่าจะเป็นการต่อเรือใหญ่ด้วยไม้สน การนำบุตรภรรยา สะไ้ สิ่งมีชีวิตทุกชนิดอย่างละคู่ ทั้งตัวผู้และตัวเมีย ตลอดจนของกินทุกชนิดขึ้นไว้บนเรือ (ปฐม 6:13-22)

ส่วนผู้ที่ไม่ฟังคำเตือนของเจ้ามัวสลวนอยู่กับการกิน การดื่ม การมีเพศสัมพันธ์โดย **“ไม่มีใครนึกกระแวงว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น”** (มธ 24:39)

ที่สุด **“ฝนตกลงบนแผ่นดินสี่สิบวันสี่สิบคืน”** (ปฐม 7:12) **“สิ่งมีชีวิตทั้งหลายที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดินก็ตายสิ้น ทั้งนก สัตว์เลี้ยง สัตว์ป่า สัตว์เล็กทุกชนิดที่เคลื่อนไหวเป็นฝูงบนแผ่นดิน รวมทั้งมนุษย์ทุกคน”** (ปฐม 7:21) **“ระดับน้ำท่วมสูงอยู่เป็นเวลาหนึ่งร้อยห้าสิบวัน”** (ปฐม 7:24)

พระเยซูเจ้าตรัสว่า **“เมื่อบุตรแห่งมนุษย์เสด็จมาก็จะเป็นเช่นนั้นด้วย”** (มธ 24:39) นั่นคือ **พระองค์จะเสด็จมาในเวลาที่ไม่มีการกระแวง !!**

น่าเป็นห่วงว่า สถานการณ์ทุกวันนี้ไม่ได้แตกต่างจากสมัยของโนอาห์เลย เราหมกมุ่นอยู่กับการกิน การดื่ม การแต่งงาน การทำธุรกิจ การสะสมทรัพย์สมบัติเพื่อจะได้ไม่ตกกระแสนะปรีภคินิยมซึ่งกำลังครอบงำโลกอยู่ทุกวันนี้

จริงอยู่ การกิน การดื่ม การแต่งงาน การทำธุรกิจ ล้วนเป็นสิ่งจำเป็น แต่เราต้องไม่ลืมว่านอกจากชีวิตในโลกนี้แล้ว **ยังมีชีวิตนิรันดรรอเราอยู่** และเมื่อพระเจ้าตรัสเรียกเราไม่ว่าเวลาเช้า เทียง หรือเย็น **เราต้องพร้อมอยู่เสมอ !!**

เราต้องเตรียมพร้อมตั้งแต่ยังไม่มีเค้าเมฆแห่งความเจ็บป่วยและความตายเพราะเมื่อพระองค์เสด็จมาจะมีการ **“พิพากษา”** และแยกแยะเราออกเป็น 2 ฝ่าย “คนหนึ่งจะถูกนำไปอีกคนหนึ่งจะถูกทิ้งไว้” (มธ 24:40,41)

พระองค์จะทรงต้อนรับผู้ที่เตรียมพร้อมมาอยู่กับพระองค์ ส่วนผู้ที่ไม่ได้เตรียมพร้อมจะถูกทิ้งไป

ในเมื่อชะตากรรมของเราขึ้นอยู่กับความพร้อมเช่นนี้ พระองค์จึงทรงย้ำเตือนว่า **“จงตื่นเฝ้าระวังเถิด”** (มธ 24:42)

ความคิดของพระองค์คือ

1. **การไม่เฝ้าระวังเป็นหนทางสู่ความหายนะ** เพราะคงไม่มีขโมยคนใดฝ่าฝืนเคล็ดลับแห่งวิชาซีพด้วยการส่งจดหมายเตือนเจ้าของบ้านล่วงหน้า ดังนั้นยังมีของมีค่ามากเท่าใด เรายิ่งต้องเฝ้าระวังให้มากเท่านั้น เพื่อมิให้เกิดความสูญเสียใหญ่หลวง แล้วในโลกนี้ยังมีสิ่งใดมีค่าควรแก่การเฝ้าระวังมากกว่า **“ชีวิต”** ของเรอีกเล่า ?!

ต่างกันเพียงแต่ที่เราเฝ้าระวังขโมยด้วยความตื่นกลัว แต่เราเฝ้าคอยพระเจ้าด้วยความกระตือรือร้น เพราะพระองค์คือผู้ทรงนำความยินดีและพระสิริรุ่งโรจน์มาสู่เรา

2. **สาเหตุของการไม่เฝ้าระวังคือความคิดว่า “ยังมีเวลา”** ความคิดนี้ทำให้ผู้รับใช้ที่ไม่รับผิดชอบพูดว่า **“นายจะมาช้า”** แล้วเริ่มตบตีเพื่อนผู้รับใช้ด้วยกัน กินดื่มกับพวกซีเมา ที่สุดท้ายกลับมาในวันที่เขามีได้คาดหมายและแยกเขาออกไปอยู่กับพวกหน้าซื่อใจคด ที่นั่นมีแต่การร่ำไห้คร่ำครวญและขบฟันด้วยความขุ่นเคือง (มธ 24:45-51)

มีนิทานเรื่องหนึ่งเล่าว่า ปิตาจารย์งาน 3 คนเล่าแผนล่อลวงมนุษย์ให้ซาตานซึ่งเป็นหัวหน้าปีศาจฟังก่อนลงมาฝึกงานในโลก ปิตาจารย์แรกพูดว่า **“ฉันจะบอกมนุษย์ว่าไม่มีพระเจ้า”** ซาตานตอบว่า **“แผนนี้คงหลอกคนได้ไม่มาก เพราะคนส่วนใหญ่รู้ว่าไม่มีพระเจ้า”** ปิตาจารย์ที่สองพูดว่า **“ฉันจะบอกมนุษย์ว่าไม่มีนรก”** ซาตานตอบว่า **“แผนนี้ยิ่งหลอกใครไม่ได้เลย เพราะทุกคนรู้ว่าไม่มีนรกสำหรับคนบาป”** ที่สุดปิตาจารย์ที่สามเสนอว่า **“ฉันจะบอกมนุษย์ว่ายังมีเวลาไม่ต้องรีบเร่งดอก”** ซาตานดีใจตอบว่า **“รีบลงไปเถอะ แผนนี้จะทำลายมนุษย์ได้มากแน่”**

การทำให้เราคิดว่า “ยังมีเวลา” นับเป็นเล่ห์เหลี่ยมสำคัญที่สุดของปีศาจ

3. การเฝ้าระวังที่ดีที่สุดคือการทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด นี่คือนิยามที่สอดคล้องกับเสห์ กระเท่ห์ของปิศาจได้ดีที่สุด

ในอุปมาเรื่อง “ผู้รับใช้ที่รับผิดชอบ” เราพบว่าแม้เขาจะเป็นเพียงผู้รับใช้ที่ต่ำต้อย ไม่มีฐานะในสังคม แต่เพราะเขาปฏิบัติหน้าที่ดูแลผู้รับใช้และแจกจ่ายอาหารตามเวลาที่นายมอบหมาย “ผู้รับใช้ที่นั่นย่อมเป็นสุข เมื่อนายกลับมาพบเขากำลังทำเช่นนั้น” เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า นายจะแต่งตั้งเขาให้ดูแลทรัพย์สินทั้งปวงของตน” (มธ 24:46-47)

ไม่ว่าเราจะเป็นพระสงฆ์ นักบวช ฆราวาส หรือเป็นพ่อแม่ ครู ข้าราชการ หรือนักเรียนก็ตาม...หากเราปฏิบัติหน้าที่ที่พระเจ้าทรงมอบหมายอย่างดีที่สุด นั่นคือการเฝ้าระวัง และการเตรียมพร้อมที่ดีที่สุด !!

“ท่านทั้งหลายก็เช่นเดียวกัน จงเตรียมพร้อมไว้ เพราะว่าบุตรแห่งมนุษย์จะเสด็จมาในเวลาที่ท่านมิได้คาดหมาย” (มธ 24:44)